

Б. Управління витратами: Навч. посіб. / М.Г. Грещак, В.М. Гордієнко, О.С. Коцюба та ін. ; За заг. ред. М.Г. Грещака. – К.: КНЕУ, – 2008. – 264 с

Слободян Наталія

к.е.н., доцент,

Стефашина Олена

магістрант

Національний університет харчових технологій

м. Київ

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ ТА АУДИТУ КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

На сьогодні одним з найбільш складних і суперечливих питань обліку є облік кредиторської заборгованості, що пов'язано з існуванням проблеми неплатежів.

Аналіз наукової літератури свідчить, що питання, щодо удосконалення організації обліку, аналізу та аудиту кредиторської заборгованості підприємства – пріоритетний напрямок багатьох традиційних досліджень таких науковців як Атамас П.Й. [1], Біляк М.Д, Голова С.Ф. [2], Ткаченко Н.М., Сурніної К.С. [4], Свірко С.В. [3].

Незважаючи на величезний внесок науковців, низка нерозв'язаних облікових проблем залишається, а саме: низький рівень автоматизації даної ділянки обліку, відсутність внутрішнього аудиту, методичних рекомендацій з удосконалення бухгалтерського обліку простроченої та безнадійної заборгованості, відсутність внутрішніх форм звітності, необхідних для управління. Досі залишається відкритим питання щодо відображення простроченої кредиторської заборгованості за коштами загального фонду.

Зобов'язання виникають через існуючі обов'язки підприємства щодо передачі певних активів чи надання послуг іншому підприємству в майбутньому. Як правило, підприємство має кілька видів зобов'язань і значну кількість кредиторів. Отже, користувачам фінансової звітності необхідно мати можливість визначати величини і типи заборгованостей із фінансових звітів. Щоб задовольняти ці вимоги, кредиторська заборгованість повинна бути визначена та класифікована належним чином [2].

Суб'єкти господарювання на перший план висувають вирішення

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

власних проблем, замість виконання фінансових зобов'язань по платежах перед партнерами. Вирішення вищенаведеної складної проблеми багато в чому залежить від вдосконалення бухгалтерського обліку.

Згідно з п.3.6 Порядку №2 усі розрахунки одержувачів бюджетних коштів на кінець звітного року мають бути завершені в межах бюджетних асигнувань. Тому дебіторської й кредиторської заборгованості в їхній річній бюджетній звітності бути не може. У разі, якщо одержувач відобразив кредиторську заборгованість та зареєстровані бюджетні фінансові зобов'язання, орган Держказначейства не приймає такого звіту до консолідації й у Звіті про бюджетну заборгованість не відображає зазначених сум. Згідно з п.1.3 Порядку №2 все це свідчить про невідповідність даних бухгалтерського обліку до даних звітності одержувача [1].

Як свідчить практика, одержувач на початку року ще не має встановлених бюджетних асигнувань і тому не може переєструвати свою минулорічну заборгованість на початок року. Так виникає розбіжність між Звітом про заборгованість за бюджетними коштами та звітними даними одержувача бюджетних коштів.

Фактично, заборгованість можна вважати простроченою, бо виникла вона в попередньому місяці. Однак розпорядники воліють не показувати її під час складання звітності. Адже за наявності простроченої кредиторської заборгованості із грошового забезпечення розпорядники в межах бюджетних асигнувань за загальним фондом не вправі брати бюджетні зобов'язання та здійснювати пов'язані з функціонуванням бюджетних установ, окрім захищених видатків, до її погашення.

Питання переєстрації заборгованості стало актуальним для розпорядників уже на початку поточного року, оскільки на кінець минулого року в багатьох із них виникла бюджетна заборгованість за коштами загального фонду за КЕКВ 5000. У поточному році асигнування на її погашення отримали всі розпорядники. Тож виходить, що в обліку бюджетної установи значиться заборгованість, а в обліку органів Держказначейства – ні [3].

Цю проблему можна усунути так:

- погасити за рахунок коштів спецфонду (якщо такі видатки передбачено кошторисом);
- списати, якщо її не підтверджено актом звірки.

Навіть на великих підприємствах майже відсутні спеціальні служби аудиту та управлінського менеджменту, що дало б змогу запропонувати комплекс заходів, направлених на створення, впорядкування та удосконалення системи обліку з метою забезпечення інформацією керівництва про стан розрахунків для прийняття управлінських рішень та

складання звітності.

В умовах формування і становлення нових соціально-економічних відносин актуальним є створення ефективного внутрішнього аудиту та вдосконалення системи управлінського обліку.

При проведенні перевірки в умовах комп'ютерної обробки даних потрібно застосувати програмний «конструктор» на базі інтеграції функціонального модуля з підсистемами, що пов'язані з фінансовими та виробничими аспектами управління. Це дозволить скоординувати планову послідовність закупок і видачу дозволу, надасть свободу маневру у виборі способів платежу.

Для раціональної організації роботи підприємства з кредиторами, оцінки наявності і строків погашення кредиторської заборгованості недостатньо інформації фінансового обліку. У Журналі-ордері №3 в с. - г. та реєстрі до нього вказано виникнення та погашення заборгованості перед постачальниками і підрядниками, ведеться облік інших кредиторів, по яких не описуються строки заборгованості. Тому для вдосконалення системи управлінського обліку по кредиторській заборгованості, пропонуємо такий документ як План-графік погашення кредиторської заборгованості. Він має вестись у розрізі боржників (рахунки 63, 68, 66 та ін.) за місяць із вказуванням кінцевих строків погашення заборгованості підприємства перед ними. Підсумки за місяць по боржниках повинні співпадати з даними аналітичного і синтетичного обліку. Підсумки по окремих календарних датах необхідно для визначення потреби в коштах на банківських рахунках.

Таким чином, запропоновані методи удосконалення обліку і аудиту дозволяють постійно контролювати та відстежувати ситуацію з кредиторською заборгованістю, вчасно і правильно приймати управлінські рішення, уникати складних і суперечливих ситуацій з кредиторами.

Список використаних джерел

1. Голов С.Ф. Бухгалтерський облік та фінансова звітність за міжнародними стандартами: [Практичний посібник] / С.Ф. Голов, В.М. Костюченко. – К.: Лібра, 2004. – 880 с.
2. Свірко С.В. Бухгалтерський облік у бюджетних установах: методологія та організація: Монографія/ С.В. Свірко. – К.: КНЕУ, 2006. – 244 с.
3. Сурніна К.С. Удосконалення обліку і аналізу дебіторсько-кредиторської заборгованості: проблеми теорії та практики: дис. кандидата екон. наук : 08.06.04/Сурніна Катерина Станіславівна. – Луганськ, 2001. – 229 с.
4. Чернелевський Л.М., Слободян Н. Г., Михайленко О. В. Аналіз

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

діяльності підприємств та банківських установ: економічний, фінансово-інвестиційний, стратегічний: Підручник. – К.: «Хай-Тек Прес», 2009. – 640 с.

Солоненко Іванна

аспірант

Подільський державний аграрно-технічний університет

м. Камянець-Подільський

КАЛЬКУЛЮВАННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПТАХІВНИЦТВА

Актуальність обраної теми зумовлена тим фактом, що питання собівартості продукції птахівництва завжди викликало підвищений інтерес і не лише у керівників агропромислових підприємств і працівників економічних відділів, але і науковців, які неодноразово звертаються до її вивчення з метою знаходження шляхів зниження собівартості, а відтак – підвищення конкурентоспроможності української продукції як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках.

Собівартість продукції птахівництва обчислюється на основі даних окремого обліку витрат на утримання дорослого стада і молодняку птиці відповідно до технології їх вирощування в конкретних виробничих умовах. Заздалегідь визначають собівартість продукції дорослого стада птиці, оскільки яйця використовуються цехом інкубації. Потім обчислюється собівартість добового молодняку [1].

За всіма технологічними групами молодняку птиці у першу чергу визначається фактична собівартість приросту, а потім – собівартість живої маси птиці. Пояснюється це тим, що собівартість приросту є складовою частиною собівартості живої маси. При обчисленні собівартості живої маси калькуляційні розрахунки повинні проводитися послідовно, починаючи з молодших технологічних груп птиці.

Собівартість продукції птахівництва визначається шляхом ділення витрат на утримання групи птиці на кількість відповідної продукції. За промисловим і батьківським стадом курей та дорослої птиці калькулюється собівартість 1 тис. шт. яєць. Для цього із загальної суми витрат на утримання дорослого стада птиці виключають собівартість побічної продукції (пух, перо, пташиний послід, биті яйця). Сума, що залишилася, і складає собівартість яєць [2].

Яйця батьківського стада птиці, не придатні для інкубації, оцінюються за собівартістю яєць промислового стада, а за його відсутності – за